

Sygn. akt I C 495/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Raciborzu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Korzonek

Protokolant: st. sekr. sądowy Helena Chrubasik

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2015 roku w Raciborzu

na rozprawie

sprawy z powództwa: B. S.

przeciwko: (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki B. S. kwotę 21.360 zł (dwadzieścia jeden tysięcy trzysta sześćdziesiąt złotych) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 20.500 złotych od dnia 24 stycznia 2012 do dnia zapłaty,

- 860 złotych od dnia 4 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. ustala, że pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. ponosi koszty procesu w 59,22 %, zaś powódka B. S. ponosi koszty procesu w 40,78 %, przy czym szczegółowe rozliczenie kosztów pozostawia referendarzowi sądowemu,

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 1.571,98 zł (jeden tysiąc pięćset siedemdziesiąt jeden złotych 98/100 groszy) tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz wydatków uiszczonych tymczasowo przez Skarb Państwa,

V. nakazuje ściągnąć od powódki B. S. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 1.082,49 zł (jeden tysiąc osiemdziesiąt dwa złote 49/100 groszy) tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz wydatków uiszczonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 495/12

UZASADNIENIE

Powódka B. S. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwot:

- 15.000 zł jako zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty;

- 2.568 zł tytułem odszkodowania za doznaną szkodę na mieniu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 24 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty;

i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka podała, że w dniu 26 października 2011 roku miał miejsce wypadek komunikacyjny, w wyniku którego B. S. doznała ogólnego stłuczenia głowy, rany tłuczonej czoła, rany tłuczonej okolicy jarzmowej lewej. Ponadto doznała złamania wielofragmentowego nasady dalszej kości promieniowej lewej, złamania wyrostka rylcowego kości łokciowej lewej, złamania kłykcia bocznego kości ramiennej lewej.

Powódka w dalszym ciągu odczuwa skutki wypadku. Nie jest w stanie samodzielnie funkcjonować. Krzywdę powódki dodatkowo zwiększa blizna na twarzy, powodująca oszpecenie. Nadto wypadek miał negatywny wpływ na kondycję psychiczną powódki – stała się nerwowa i roztrzęsiona. Cierpi na bezsenność, ma koszmary nocne. Przed wypadkiem powódka była osobą aktywną – jeździła na rowerze, biegała, brała czynny udział w życiu wsi działając w (...). Powódka podniosła, że w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 26 października 2011 roku uległy zniszczeniu przedmioty należące do powódki: okulary korekcyjne o wartości 500 zł, rower marki R. – wartość 700 zł, telefon komórkowy marki N. – wartość 450 zł, kurtka marki R. – wartość 300 zł, spodnie marki L. – wartość 250 zł, bluzka marki O. – wartość 78 zł, torebka czarna ze skóry – wartość 290 zł. Wobec powyższego powódka domagała się zwrotu kosztów utraconego mienia na poziomie 2.568 zł.

Powódka zgłosiła w dniu 28 grudnia 2011 roku szkodę pozwanej, która uznała jedynie część roszczenia.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana uznała swoją odpowiedzialność co do zasady podając, że wypłaciła powódce łączną kwotę 15.273,60 zł, z czego 14.500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, 17,60 zł z tytułu kosztów przejazdów do placówek medycznych oraz 756 zł z tytułu kosztów opieki osób trzecich. W ocenie pozwanej wypłata wyżej wymienionych świadczeń wyczerpuje roszczenia powódki z tytułu negatywnych następstw wypadku. W ocenie pozwanej powódka nie udowodniła posiadania widocznej blizny oraz istnienia pozostałych schorzeń: zaburzeń psychicznych, bezsenności, nerwowości, lęku przed ruchem drogowym.

Pismem z dnia 16 października 2013 roku powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 18.500 zł

Pismem z dnia 23 października 2013 roku pozwana wniosła o oddalenie powództwa również w rozszerzonej części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 października 2011 roku w K. B. S. jadąc rowerem uległa wypadkowi komunikacyjnemu. W poruszającą się drogą rowerową z pierwszeństwem przejazdu B. S. uderzył kierowca samochodu F. (...) W. B. wyjeżdżający z drogi podporządkowanej. Sprawca wypadku posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej w W..

Bezsporne.

Dowód:

- dokumentacja załączona do pozwu k. 18-21

W chwili wypadku B. S. była trzeźwa. Po wypadku została hospitalizowana w Szpitalu (...) w R., na Oddziale (...), w okresie 26 października – 2 listopada 2011 roku, gdzie rozpoznano u niej: stłuczenie głowy, ranę tłuczoną czoła,

ranę tłuczoną okolicy jarzmowej lewej, złamanie wielofragmentowe nasady dalszej kości promieniowej lewej oraz złamanie kłykcia bocznego kości ramiennej lewej. Zastosowano leczenie – debridement i plastrowanie ran, zamknięte nastawienie złamań oraz unieruchomienie w szynie ramiennej.

Dowód:

- dokumentacja załączona do pozwu k. 18-21, 26;

- dokumentacja medyczna k. 29, 159-168.

W wyniku wypadku B. S. doznała stłuczenia głowy z raną tłuczoną okolicy czołowej i jarzmowej lewej, złamania kłykcia bocznego kości ramiennej lewej, pourazowego zapalenia przyczepu ścięgien zginaczy przedramienia lewego (łokieć golfisty), złamania wielofragmentowego śródstawowego nasady dalszej kości promieniowej lewej, złamania wyrostka rylcowatego kości łokciowej lewej. Skutkiem wypadku są także: pozioma blizna 2 cm długości, w okolicy jarzmowej po stronie lewej 1,5 cm poniżej powieki dolnej bez przebarwień, niebolesna uciskowo oraz przebarwienie średnicy około 2 cm barwy bladoczerwonej w okolicy czołowej po stronie lewej nieregularnego kształtu, o zatartych granicach, niebolesne uciskowo.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu (...) k. 153-158;

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii plastycznej J. J. k. 240-242;

- zdjęcia powódki B. S. k. 30-36.

B. S. nosiła gips na rękę przez okres 6 tygodni.. Rehabilitacja po zdjęciu gipsu trwała 20 dni. W szpitalu odczuwała bóle głowy, ręki, nogi. Podawano jej środki przeciwbólowe, które nie znosiły całkowicie bólu. Potem zażywała lek przeciwbólowy A.. Silniejszych środków przeciwbólowych nie stosowała w obawie przed uzależnieniem. Podczas noszenia gipsu i miesiąc po jego zdjęciu potrzebowała pomocy osób trzecich przy kąpieli, myciu, sprzątaniu, praniu, gotowaniu. Do dnia dzisiejszego nosi opaskę uciskową, do chwili obecnej odczuwa ból w rękę. Nie odzyskała pełnej sprawności w rękę. Nie może obiema rękami umyć twarzy, głowy. Nie potrafi wyprostować lewej ręki. Odczuwa bóle głowy podczas zmian pogody. Przed wypadkiem B. S. pracowała jako rolnik, wykonując także prace dorywcze w sąsiednich gospodarstwach. Prowadziła aktywny tryb życia: pomagała w (...). Uczestniczyła w różnych imprezach. Spędzała dużo czasu na rowerze, jeździła na wycieczki. Obecnie B. S. nie chodzi do (...), bo tam trzeba pracować np. wygniatać kołacz, czego nie potrafi ona zrobić. B. S. jest obecnie w stanie wykonywać prawidłowo czynności życia codziennego, w tym gotowanie, sprząkanie, jeżdżenie na rowerze, jednakże może napotkać na trudności w wykonywaniu ciężkich, fizycznych prac w gospodarstwie rolnym typu kopanie łopatą, grabienie, używanie widel, gdyż siła mięśniowa lewego przedramienia jest słabsza i brak jest pełnej ruchomości w stawie łokciowym. B. S. korzysta z pomocy koleżanki przy pracach domowych i wykorzystuje tylko prawą rękę w aktywności, przemieszcza się piechotą.

Dowód:

- zeznania świadka M. B. k. 126;

- zeznania świadka J. M. k. 127;

- zeznania powódki B. S. k. 127-128;

- opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii A. K. k. 190-194

B. S. leczyła się w październiku 2013 roku w Szpitalu (...) w R. na Oddziale(...)z rozpoznaniem zespołu cieśni kanału nerwu łokciowego lewego. Przeszła zabieg odbarczenia kanału nerwu łokciowego lewego. Po zabiegu operacyjnym nie odczuwała istotnej poprawy sprawności ani zmniejszenia dolegliwości bólowych, w nieznacznym zakresie zmniejszyły

się drętwienia palców – przed zabiegiem obejmowały całe palce, a po zabiegu od połowy długości. Obecnie u B. S. nie występują objawy pozwalające na rozpoznanie zespołu cieśni nerwu łokciowego. Zmiany elektrofizjologiczne świadczą jedynie o zaburzeniach przewodnictwa we włóknach nerwu łokciowego.

Występujące u B. S. sporadyczne dolegliwości bólowe głowy nie mają związku z wypadkiem z dnia 26 października 2011 roku. B. S. nie leczy się z powodu powyższych dolegliwości, nie przeprowadzono żadnych badań potwierdzających zarówno występowanie bólów głowy jak i dolegliwości z tym związanych.

Obecnie następstwem odniesionych obrażeń lewej kończyny górnej jest niewielkie zniekształcenie obrysów łokcia oraz ograniczenie ruchomości w tym stawie, jak również upośledzenie ruchów obrotowych przedramienia. Złamanie dolnej nasady lewej kości promieniowej i wyrostka rylcowatego lewej kości łokciowej jest powodem ograniczenia ruchomości w tym stawie. Z uwagi na uszkodzenia mające charakter uszkodzeń odstawowych istnieje możliwość w dalszym okresie czasowym pojawienia się zmian zwyrodnieniowych wewnątrzstawowych.

Dowód:

- opinia i opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu neurologii A. K. k. 190-194 i 303-308;
- opinia biegłego ad hoc z zakresu ortopedii i traumatologii T. G. k. 339-341;
- opinia biegłego sądowego do spraw rehabilitacji medycznej K. G. k. 424-426.

Wypadek z dnia 26 października 2011 roku i związane z nim obrażenia nie spowodowały u B. S. dolegliwości i zaburzeń w sferze psychicznej w stopniu wymagającym leczenia psychiatrycznego czy też interwencji psychologicznej. Aktualny stan psychiczny opiniowanej jest stabilny, nie wymaga stosowania leczenia farmakologicznego, w obrazie klinicznym obecne są elementy lęku związanego z uczestnictwem w ruchu drogowym, jednak ich intensywność oraz charakter nie wykracza poza ramy fizjologiczne i nie zaburzają one funkcjonowania B. S. w sferze rodzinnej, społecznej i zawodowej. Urazy doznane przez B. S. w wyniku zdarzenia z dnia 26 października 2011 roku nie spowodowały w jej sferze psychicznej uszczerbku na zdrowiu zarówno bezpośrednio po zdarzeniu jak i obecnie.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu psychiatrii S. C. k. 233-236.

Na skutek wypadku u B. S. doszło do powstania trwałego uszczerbku na zdrowiu ocenionego według Tabeli Norm Procentowej Oceny Uszczerbku na Zdrowiu rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w wysokości: 24%, na który składają się:

- złamanie bocznego kłykcia kości ramiennej lewej z wygojonym deficytem ruchomości w zakresie zgięcia i prostowania stawu łokciowego w stopniu znacznym, ograniczenia narządów ruchów pronacji i supinacji przedramienia w stopniu znacznym, z towarzyszącym przewlekłym zespołem zapalno-bólowym o cechach łokcia golfisty i osłabieniem siły mięśniowej – 15%;
- wieloodłamowe śródstawowe złamanie dalszej nasady kości promieniowej lewej z towarzyszącym złamaniem wyrostka rylcowatego kości łokciowej lewej, wygojonego z deformacją – skróceniem odłamów i przemieszczeniem, skutkującym ograniczeniem ruchomości nadgarstka oraz przedramienia z towarzyszącym zespołem bólowym i osłabieniem siły mięśniowej – 8%;
- pozioma blizna 2 cm długości, oraz przebarwienie średnicy około 2 cm – 1%

Dowód:

- opinia i opinia uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii T. G. k. 153-158 i 206-209;

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii plastycznej J. J. k. 240-242.

B. S. posiada orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności z dnia 12 marca 2013 roku stwierdzające obniżenie zdolności co do wykonywania pracy oraz ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne. Niepełnosprawność istnieje od 26 października 2011 roku (data wypadku). B. S. nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Dowód:

- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 259.

W wyniku wypadku z dnia 26 października 2011 roku zniszczeniu uległy ruchomości należące do B. S.: rower, telefon, okulary korekcyjne o wartości 420 zł, spodnie jeansy L. o wartości 250 zł, kurtka o wartości 100 zł, bluza o wartości 50 zł, torebka o wartości 40 zł.

Dowód:

- zeznania powódki B. S. k. 127-128.

Pismem z dnia 28 grudnia 2011 roku B. S. zgłosiła szkodę (...) Spółce Akcyjnej w W. wzywając do zapłaty kwot: 70 000 zł tytułem zadośćuczynienia, 1300 zł tytułem zwrotu kosztów opieki osób trzecich, 70 zł tytułem zwrotu kosztów transportu, 2568 zł tytułem strat poniesionych na mieniu.

Decyzją z dnia 23 stycznia 2011 roku (...) Spółka Akcyjna w W. przyznała B. S. kwotę 15 273,60 zł, na które składają się kwoty: 14 500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, 17,60 zł tytułem kosztów przejazdu do placówek medycznych, 756 zł tytułem opieki osób trzecich.

Dowód:

- zgłoszenie szkody k. 46-50;

- decyzja z dnia 23 stycznia 2013 roku k. 51.

(...) Spółka Akcyjna w W. oceniła stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu B. S. z tytułu stłuczenia twarzoczaszki z raną tłuczoną okolicy czołowej oraz jarzmowej po stronie lewej na 5%, z tytułu wieloodłamowego złamania nasady dalszej kości promieniowej i wyrostka rylcowatego kości łokciowej lewej leczonego zachowawczo na 5%, z tytułu złamania kłykcia bocznego kości ramiennej lewej leczonego zachowawczo na 3% - łącznie 13%.

Pismem z dnia 23 maja 2012 roku (...) Spółka Akcyjna w W. odmówiła wypłaty odszkodowania z tytułu zniszczonego mienia B. S.. Pismem z dnia 11 kwietnia 2012 roku (...) Spółka Akcyjna w W. wezwała B. S. do przesłania dodatkowej dokumentacji, albowiem na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów nie było możliwe zajęcie końcowego stanowiska przez (...) S.A. w W..

Dowód:

- opinia lekarska k. 118;

- pisma z dnia 23 maja i 11 kwietnia 2012 roku k. 119-120.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, nadto opinii biegłych sądowych z zakresu: ortopedii i traumatologii - T. G., chirurgii plastycznej - J. J., neurologii - A. K., psychiatrii - S. C. oraz do spraw rehabilitacji medycznej - K. G.. Część stanu faktycznego była bezsporna, tak zatem nie wymagała dowodu.

Opinię oraz obie opinie uzupełniające biegłego sądowego z zakresu ortopedii T. G. Sąd Rejonowy ocenił przez pryzmat zgodności z zasadami logiki, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w nich wniosków. W ocenie Sądu Rejonowego opinie te są logiczne, nie zawierają sprzeczności z zasadami wiedzy powszechnej, treść opinii wskazuje na wysoki merytoryczny poziom biegłego. Nie budzą również wątpliwości wyrażone w opiniach wnioski, które są stanowcze i należycie uzasadnione. W opinii uzupełniającej z dnia 29 marca 2013 roku (k. 206-209) biegły sądowy T. G. odniósł się do zarzutów pozwanej odnośnie zawyżenia procentowego uszczerbku na zdrowiu B. S. i ustalenia tegoż uszczerbku na 34%, podtrzymując swoje wnioski i ustalenia. Zarzuty te odniosły częściowy skutek, a to z uwagi na niepotwierdzenie przez biegłego neurologa i psychiatrę objawów nerwicy pourazowej u B. S., które to biegły T. G. uwzględnił przy ustalaniu uszczerbku na zdrowiu (5%) oraz ustalenie przez biegłego z zakresu chirurgii plastycznej J. J. uszczerbku na zdrowiu spowodowanego blizną oraz przebarwieniem na 1%, a nie 6% (4% blizna i 2% przebarwienie) jak to ustalił biegły T. G.. Opinia uzupełniająca z dnia 15 września 2014 roku została sporządzona na wniosek powódki wobec powstałej w toku procesu nowej okoliczności czy zespół cieśni kanału nerwu łokciowego pozostaje w związku ze zdarzeniem z dnia 26 października 2011 roku i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd Rejonowy dał wiarę opiniom biegłego sądowego z zakresu neurologii - A. K.. Opinie te są logiczne, nie zawierają sprzeczności z zasadami wiedzy powszechnej. Nie budzą również wątpliwości wyrażone w opiniach wnioski, które są stanowcze i należycie uzasadnione. Nadto strony nie kwestionowały opinii.

Sąd Rejonowy dał wiarę opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii S. C., albowiem opinia ta jest logiczna, nie zawiera sprzeczności z zasadami wiedzy powszechnej, a jej treść wskazuje na wysoki merytoryczny poziom biegłego. Nie budzą również wątpliwości wyrażone w opinii wnioski, które są stanowcze i należycie uzasadnione. Nadto strony nie kwestionowały opinii.

Sąd Rejonowy dał wiarę opinii biegłego sądowego do spraw rehabilitacji K. G.. W ocenie Sądu Rejonowego opinia biegłego jest logiczna, nie zawiera sprzeczności z zasadami wiedzy powszechnej, treść opinii wskazuje na wysoki merytoryczny poziom biegłego. Nie budzą również wątpliwości wyrażone w opinii wnioski, które są stanowcze i należycie uzasadnione. Nadto opinia nie była kwestionowana przez strony i korespondowała z wnioskami wywiedzionymi przez biegłego T. G..

Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom świadków M. B. i J. M.. Świadkowie w sposób przekonujący opisali stan zdrowia powódki po wypadku, okoliczności udzielania jej pomocy przy codziennej egzystencji, wpływ jaki wywarł wypadek na powódkę. Zeznania te korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom powódki B. S., albowiem zeznania te były szczere, spontaniczne, nadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd Rejonowy oddalił wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z oświadczenia na kartach 22-25 oraz na kartach 44-45 z uwagi na jego zbędność, gdyż okoliczności podnoszone w oświadczeniach podlegały wykazaniu poprzez przesłuchanie powódki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest częściowo zasadne, a to do kwoty 21.360 zł.

Zasada odpowiedzialności pozwanej nie była sporna. Pozwana przyjęła na siebie odpowiedzialność za skutki wypadku, któremu uległa powódka, co jest bezsporne.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. oraz 444 k.c. sąd uprawniony jest do przyznania poszkodowanemu w sytuacji, w której doszło do uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia odpowiedniej sumy stanowiącej rekompensatę za doznaną krzywdę (zadośćuczynienie). Zgodnie z przepisem art. 445 k.c. zadośćuczynienie stanowi formę rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej określanej również jako krzywda, która przejawia się w ujemnych doznaniach,

cierpieniach fizycznych i psychicznych wywołanych uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia (art. 445 § 1 k.c.). Uszkodzenie ciała to naruszenie integralności cielesnej pozostawiające ślady zewnętrzne lub wewnętrzne, natomiast rozstrój zdrowia to inne postaci zakłócenia funkcjonowania organizmu. Tak więc przesłanką żądania zadośćuczynienia jest uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia.

Zaś zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zaś zgodnie z § 2 pkt 1 cytowanego wyżej artykułu świadczenie ubezpieczyciela polega przy ubezpieczeniu majątkowym na wypłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że powódka w rezultacie zdarzenia doznała uszkodzeń ciała i rozstroju zdrowia szczegółowo opisanych w części ustalającej. Ponieważ celem zadośćuczynienia jest złagodzenie doznanych cierpień, Sąd przystępując do oceny zasadności takiego roszczenia analizował i zwrócił w szczególności uwagę na: rozmiar fizycznych i psychicznych cierpień powódki i ich ewentualnych następstw, czas ich trwania, dolegliwości bólowe, okres leczenia, ujemne skutki zdrowotne na przyszłość, zaburzenia w funkcjonowaniu organizmu.

Trwały uszczerbek na zdrowiu powódki związany z wypadkiem wynosi 24%. Powódka doznała złamania bocznego kłykcia kości ramiennej lewej z wygojonym deficytem ruchomości w zakresie zgięcia i prostowania stawu łokciowego w stopniu znacznym, ograniczenia narządów ruchów probacji i supinacji przedramienia w stopniu znacznym, z towarzyszącym przewlekłym zespołem zapalno-bólowym o cechach łokcia golfisty i osłabieniem siły mięśniowej, wieloodłamowego śródstawowego złamania dalszej nasady kości promieniowej lewej z towarzyszącym złamaniem wyrostka rylcowatego kości łokciowej lewej, wygojonego z deformacją – skróceniem odłamów i przemieszczeniem, skutkującym ograniczeniem ruchomości nadgarstka oraz przedramienia z towarzyszącym zespołem bólowym i osłabieniem siły mięśniowej; w wyniku wypadku ma także poziomą bliznę 2 cm długości oraz przebarwienie średnicy około 2 cm. Nadto posiada orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności.

Instytucja zadośćuczynienia służy zrekompensowaniu niewymiernych pojęć takich jak ból i poczucie krzywdy. Wszelkie dolegliwości fizyczne i psychiczne mają charakter subiektywny i tylko sam zainteresowany może je zrelacjonować. Podlegają one oczywiście weryfikacji z uwzględnieniem wiedzy medycznej i zasad doświadczenia życiowego. Dlatego Sąd opierając się na wnioskach płynących z opinii biegłych z zakresu ortopedii, chirurgii plastycznej, neurologii, psychiatrii i rehabilitacji uznał za zasadne zasądzenie znaczącej części żądania.

Przy ustalaniu wysokości świadczenia w zakresie zadośćuczynienia Sąd wziął z jednej strony pod uwagę rozmiar i intensywność cierpień powódki związanych z dolegliwościami bólowymi, zmianą trybu życia, czasem leczenia dolegliwości i wpływem zdarzenia na jej życie osobiste i zawodowe. Powódka po wypadku doznała wielu cierpień. Nosila gips na ręce, była zależna od osób trzecich. Jej ręka nie odzyskała pełnej sprawności. Powódka do dnia dzisiejszego ma bliznę na twarzy, co powoduje niewątpliwy defekt estetyczny i dyskomfort psychiczny zwłaszcza, kiedy weźmie się pod uwagę, że powódka jest kobietą. Należy podkreślić, że określenie uszczerbku na zdrowiu powódki powodu na blizny na 1% ma znaczenie jedynie pomocnicze, gdyż kwestia samopoczucia powódki i estetyki jest kwestią indywidualną i jako taka ma wpływ na miarkowanie zadośćuczynienia. Sąd wziął pod uwagę również przyznając powódce zadośćuczynienie, że wypadek spowodował u powódki dysfunkcję życiową – powódka pracowała w rolnictwie, obecnie nie może wykonywać ciężkich prac ani nawet dorabiać jako pomoc w gospodarstwie. Z doświadczenia życiowego niewątpliwie wynika, że praca w rolnictwie wymaga niejednokrotnie użycia dużej siły i pełnej sprawności fizycznej, a w tym przypadku ograniczenia w ruchomości ręki w sposób istotny pozbawiają powódkę możliwość zarobkowania takiego, jak przed wypadkiem oraz podejmowania aktywności takich, jak przed wypadkiem. W szczególności z powodu dolegliwości ręki powódka nie uczestniczy w spotkaniach (...), a ponadto porusza się piechotą, bo odczuwa strach przez autami.

Z drugiej strony jednak Sąd wziął również pod uwagę, że biegły z zakresu psychiatrii stwierdził, że urazy doznane przez powódkę w wyniku zdarzenia z dnia 26 października 2011 roku nie spowodowały w jej sferze psychicznej uszczerbku na zdrowiu zarówno bezpośrednio po zdarzeniu jak i obecnie. Powódka nie cierpi na nerwicę pourazową. Nadto biegły - ortopeda i neurolog nie stwierdzili u powódki zespołu cieśni nerwu łokciowego mogącego pozostawać w związku z wypadkiem powódki. Nadto nie wymaga ona konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji. Sąd wziął również pod uwagę, że na rozmiar cierpienia powódki miała również jej sytuacja rodzinna i fakt, że rodzina nie odwiedzała jej po wypadku w szpitalu, w tym zakresie jej poczucie krzywdy nie podlegało rekompensacji przez pozwaną.

Zasądzając zadośćuczynienie Sąd baczyl, by świadczenie miało ekonomicznie odczuwalną wartość, było odpowiednie do wyrządzonej krzywdy, a jednocześnie mieściło się w rozsądnych granicach i odpowiadało aktualnym warunkom i stopie społeczeństwa. Biorąc pod uwagę powyższe jak również rozmiar i zakres wyrządzonej krzywdy Sąd uznał, iż zadośćuczynienie w łącznej kwocie 35.000 złotych jest adekwatne do rozmiaru cierpienia powódki. Skoro pozwana wypłaciła już powódce kwotę 14.500 zł tytułem zadośćuczynienia, Sąd zasądził zadośćuczynienie w dalszej kwocie 20.500 zł. W uznaniu Sądu właśnie taka wysokość zadośćuczynienia jest w pełni adekwatna do doznanych przez powódkę cierpienia.

O odsetkach ustawowych od kwoty 20.500 zł Sąd orzekł na zasadzie art. 481 k.c. i zasądził je od dnia 24 stycznia 2012 tj. od dnia, po którym upłynął 30-dniowy termin od otrzymania przez pozwaną pisma pełnomocnika powódki zawierającego zawiadomienie o szkodzie i związanych z nią roszczeniach. Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny, (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 26 lipca 2013 roku, sygn. akt I ACa 321/14, wyrok SA w Białymstoku z dnia 12 października 1999 roku, sygn. akt I ACa 318/99), który Sąd Rejonowy w pełni podziela, obowiązek zaspokojenia roszczenia o zadośćuczynienie z tytułu uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia staje się wymagalny z chwilą wezwania dłużnika do jego zaspokojenia (art. 455 k.c.).

Co się zaś tyczy roszczenia o odszkodowanie za zniszczone w wyniku wypadku Sąd Rejonowy orzekła na podstawie art. 415 k.c. Zdaniem Sądu Rejonowego powódka udowodniła powyższe do kwoty 860 zł, na którą składają się: okulary korekcyjne o wartości 420 zł, spodnie jeansy L. o wartości 250 zł, kurtka o wartości 100 zł, bluza o wartości 50 zł i torebka o wartości 40 zł. W tym zakresie Sąd Rejonowy dał wiarę zeznaniom powódki. Zeznania powódki w tym zakresie były szczegółowe, wyważone i wiarygodne, a ponadto zgodne z zasadami doświadczenia życiowego co do obowiązujących cen zniszczonych przedmiotów. Należy podkreślić, że w toku postępowania pozwana nie kwestionowała podanych kwot i wyliczeń (k. 128). Zdaniem Sądu powódka nie udowodniła wartości utraconego roweru i telefonu komórkowego, jak również nie udowodniła, aby wysokość poniesionej przez nią szkody za pozostałe rzeczy wynosiła kwotę wskazaną i określoną w pozwie. Na rozprawie powódka nie wskazała wartości powyższych przedmiotów, podając, że nie pamięta ile zapłaciła za rower i oświadczając, że rower miał ok. 10 lat, a ponadto powódka nie pamiętała modelu telefonu, jaki uległ zepsuciu i nie wykazała wartości szkody, w pozostałym zakresie powódka podała realne, zgodne z doświadczeniem życiowym kwoty co do okularów korekcyjnych, spodni jeansów L., kurtki, bluzy oraz torebki. Sąd Rejonowy uznał, że odsetki ustawowe od kwoty przyznanego odszkodowania powinny być liczone od dnia wyrokowania, ponieważ dopiero w niniejszym postępowaniu powódka wykazała wartość zniszczonych w wypadku rzeczy, tak więc przyznanie odsetek od dnia 24 stycznia 2012 roku byłoby niezasadne, skoro powódka nie odniosła się do pisma pozwanej z dnia 11 kwietnia 2012 roku wzywającego ją do przesłania dodatkowej dokumentacji, albowiem na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów nie było możliwe zajęcie końcowego stanowiska przez (...) S.A. w W..

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki B. S. kwotę 21.360 zł złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 20.500 złotych od dnia 24 stycznia 2012 do dnia zapłaty,
- 860 złotych od dnia 4 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo.

O kosztach Sąd Rejonowy orzekł na zasadzie art. 100 k.p.c. ustalając, że pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. ponosi koszty procesu w 59,22 %, zaś powódka B. S. ponosi koszty procesu w 40,78 %, przy czym szczegółowe rozliczenie kosztów pozostawił referendarzowi sądowemu.

Punkt IV I V wyroku uzasadniał przepis art. 83 ust. 1 w zw. z art. 113 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 130³ § 2 k.p.c. z uwagi na tymczasowe poniesienie przez Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Raciborzu, wydatków związanych z opiniami biegłych (1.729,47 zł) i nieuiszczoną opłatą sądową od rozszerzonego powództwa (925 zł) na łączną kwotę 2.654,47 zł. Tak więc na podstawie powołanych powyżej przepisów, należało ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 1.571,98 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz wydatków uiszczonych tymczasowo przez Skarb Państwa; a od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Raciborzu kwotę 1.082,49 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz wydatków uiszczonych tymczasowo przez Skarb Państwa.